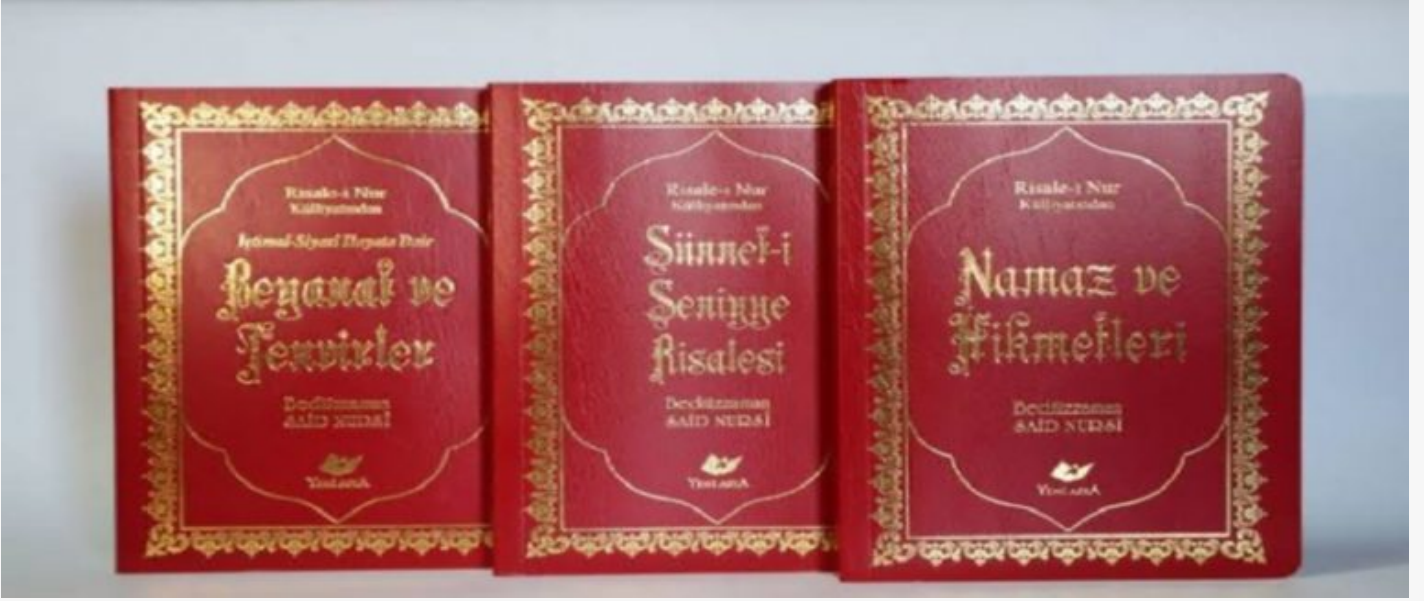

İsabetli hizmetin esasları: Lahika mektupları

✗ “Değişen dünya hadiseleri, geniş ve küllî meseleler ve şartlar altında isabetli hizmet-i Kur’âniyenin esaslarını ders veren” (Takdim-Barla Lâhikası) lâhika mektupları tarz-ı hizmeti ve meslek-i Nuriyemizi taallüm (öğretme) ettiriyor. Hadiseler değişse de meseleler geniş ve küllî bir hale gelse de hakikatler, esaslar değişmiyor. Hakikatleri değişen şartlara tabi kılmak değil tam aksine değişen şartları ve hadiseleri hakikatlere tabi kılmak gerekiyor. Hizmet-i Nuriye’nin ve ders-i Kur’âniyenin tâliminde ve îfasında uzun bir zamanda ki hizmetin devamında vâki olacak binler ahvâl ve hücumlara karşı talebelerin cereyanlar karşısında nasıl sebat, metanet ve ihlâsla hareket etmesi gerektiğini gösteren lâhika mektupları bir yol gösterici, bir işaret tabancası hükmüne geçiyor. Barla Lâhikasında Sabri Ağabeyin ifadesiyle; “Nurların ekser aksamı vücuda geldikten sonra Yirmi Yedinci Mektup adeta işaret tabancası gibi endah (atma) edildi (Barla Lâhikası). Evet, Yirmi Yedinci Mektup olan Lâhikalar manevî bir işaret tabancası hükmünde her bir mektup ise o işaret tabancasından atılan manevî birer işaret fişegi gibi.

Nasıl ki işaret fişeklerini atan işaret tabancaları, karanlık bir sahrada bir dağda veya koskoca bir okyanusta yönlerini kaybederek kaybolan insanların kendi yerlerini belirterek görünmelerine ve kurtulmalarına vesile olur, aynen öylede ahir zaman keşmekeşliğinde, hizmet-i imaniyemizin meslek ve meşrep tarzına yapılan hücumlarda ve o meslek ve meşrep tarzını bozmaya ve değiştirmeye çalışarak, Nur Talebelerinin isabetli hizmet-i imaniyesini sarsmaya çalışan planlara karşı, manevî işaret tabancasından atılan, manevî işaret fişekleri olan Lâhika mektupları bizleri kurtarmakta ve kendine celb etmektedir.

Yirmi Yedinci Mektubun telif, tesis ve tertibinde çok mühim bir isabet hissediyorum, diyen Sabri Ağabey; “Bu mektubun telifindeki gaye, kat’iyen mektup sahiplerini ilân ve teşhir olmadığı, belki muhtelifü’-d-derecât (türlü dereceler) zevi’l-efkâr ve elbâbın (akıllar) her biri, Nurların ancak yüzde birer hâssalarını ve fevâidini görerek, dellâl-ı Kur’ân’ın bir dereceye kadar nidalarını taklide çalışmaları, ayrıca bir zevk ve letâfet ihsas ediyor.” Hakikatini nazara vermektedir. Evet, Yirmi Yedinci Mektubun telifindeki gaye; kişileri nazara vermek değil, muhtelif derece ve fikirdeki talebelerin, Nurların özelliklerini ve faydalarını görerek ilân etmeleridir. Mektup sahiplerindeki ihlâs, o mektuplara ayrı bir zevk ve letafet ihsas etmektedir.